

A legszebb nap

Május első vasárnapja, ki ne tudná, hogy Anyák napja! Szeretettel köszöntjük fel az édesanyákat, nagymamákat. Ez a mese Alízról és Zsomborról szól és természetesen az ünnepeletről.

A két gyerek összedugta fejét, hogy valami nagyszerűt találjanak ki erre a napra. Alíz azt szeretne volna, ha a nagyit is fel tudják köszönteni, aki egy kis bakonyalji faluban éldegélt, túl a nyolcvanadik életévén. Zsombor pedig azt, ha ezen a napon édesanyjuk nem csinál semmit, illetve a pihenésen kívül nem tesz mást. Hamar rájöttek, hogy ehhez édesapjuk segítségére van szükség, aki a mamához való utazásban fog segíteni.

Szegény anya a munkahelyén töltötte a szombatot, így a két gyerek teljes odaadással

készült a nagy napra. Szendvicseket készítettek, süteményt sütöttek, salátát csomagoltak. Mindent szépen előkészítettek egy vidám lakomához a természetben, mert legfőbb céljuk az volt, hogy a szabadban töltsék el ezt a napot. Nem feledkeztek el a pokrócokról sem, és az élelem mellett az italról sem. Apának is volt egy titkos ötlete, de annyira titkos volt, hogy még a gyerekeknek sem árulta el.

Nagyinak telefonáltak, hogy érkezni fognak jó időben és készüljön fel egy kis gyaloglásra!

Nagy meglepetés volt anyunak, amikor közölték vele, hogy másnap reggel indulnak.

— Hú, akkor csomagolni kell elemózsiát! Neki is állok. — sóhajtott, de benézve a hűtőszekrénybe, s látva a már elkészített ennivalót leesett az álla. — Ó, ezt jól kitaláltátok, nagyon ügyesek vagytok! — dicsérte meg csemetéit. — Már csak a takarók kellene!

Erre apa mutatta a batyukat, hogy már azok is készek. Anya megadta magát.

Másnap, Anyák napján mamával együtt kiballagtak a faluszéli rétre, melyen egy gémeskút maradványa árválkodott a rengeteg pitypang között. A közeli fűzfasornál kiválasztottak egy piknikezésre megfelelő helyet és falatozni kezdtek, miközben anya és a nagyit történeteit hallgatták. Rég megesett dolgokat: amikor vihar csapott le a réten legelő állatokra, hisz a természet az úr a földön. Amikor anya kukoricacsutka babája elveszett a nagy fűben és ő hatalmas könnyeket potyogtatva siratta. Pedig tudta, hogy nagymama akár három olyan babát is készít neki. Így tanulta meg, hogy vigyáznia kell a saját dolgaira. Mennyi tyúkhúrt szedtek itt, gombát és kakukkfüvet? Akkor nem is gondoltak rá, hogy milyen értékesek lesznek ezek a dolgok később, amikor majd a legtöbb embernek tanulni kell mi az ehető és mi nem a természetben.

Azután előállt apa a kis "titkával". Elővette a családi régi fotókat, s együtt nevettek vagy szomorkodtak egy-egy elkapott pillanaton, mely része volt életüknek.

Esteledvén szépen összecsomagoltak mindent, készítettek emlékebe fényképeket és haza indultak a legszebb Anyák napján!